

mod 2.627 i samme periode i 1998. Det er et rekordhøjt antal.

Til trods for den massive kritik, der har været af administrationen i Udlændingestyrelsen, har anerkendelsesprocenten de seneste 2 år vist en meget kraftig stigning, nemlig fra 54 pct. i 1997 til 58 pct. i 1998 og hele 69 pct. i første halvår af 1999. Det er altså en kendsgerning, at den Udlændingestyrelse, som har været kritiseret sønder og sammen af visse politikere sommeren igennem, har gjort det.

Der er givet 4.258 familiesammenføringstiladelser i første halvår af 1999 mod 9.687 i hele 1998. Det vil altså sige, at vi måske får endnu flere familiesammenføringer i år, end vi nogen sinde har fået, og det er altså en udvikling, vi bør se meget, meget nøje på.

Så er der hele spørgsmålet om tildeling af dansk statsborgerskab. Det har heller ikke rigtig været inde i debatten overhovedet, og her vil jeg gøre opmærksom på, at i 1998 fik 10.262 personer dansk statsborgerskab, og i forhold til 1997 – bare tilbage til 1997 – er det en stigning på 87 pct. Det er en udvikling, som jeg synes der burde være set meget, meget nøjere på i de debatter, der har været i Folketinget, og som efter vores mening ikke har ført til så forfærdelig meget.

Kristeligt Folkeparti, SF og Enhedslisten har fremsat et forslag til vedtagelse, hvor jeg må sige, at Dansk Folkeparti faktisk har gjort sig lidt til bannerfører for den midterste pind i forslaget. Vi synes, det vil være godt, at man nedsætter en udlændingekommission, som kan se på de alvorlige problemer, der rent faktisk er i vort land, indkalde nogle folk, som Folketinget kan blive enige om, og blive enige om et kommissorium, hvor man skal drøfte spørgsmålene osv. Vi har derfor valgt at fremsætte et forslag til vedtagelse, som lyder:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer regeringen til at nedsætte en udlændingekommission, som skal gennemgå udlændingelovgivningen og komme med forslag til forenklinger og ændringer af love, regler og administrativ praksis.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 25).

Det er et forslag, som vi tror kan samle flertal i det danske Folketing, og det er væsentligt, for vi ved jo fra den foregående debat, at det kan

det andet forslag til vedtagelse ikke. Det kan ikke samle flertal, så derfor har vi altså besluttet at tage den midterste pind ud og fremsætte den som et selvstændigt forslag til vedtagelse, og vi håber, det vil blive resultatet af dagens debat, at det bliver vedtaget.

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Helge Adam Møller (KF):

Nu har der været lidt ordvekslinger mellem mig og repræsentanterne for Dansk Folkeparti om et enkelt punkt i det forslag til vedtagelse, vi har diskuteret tidligere, nemlig det med retskravet på familiesammenføring. Derfor ville jeg godt spørge helt klart, for det er jo et led i udlændingelovgivningen: Når Dansk Folkeparti siger, at man ønsker at fjerne retskravet på familiesammenføring, betyder det så, at man ønsker at fjerne retskravet for såvel indvandrere som flygtninge? Det er jo sådan, man umiddelbart læser det. Det vil have den konsekvens, at eksempelvis den flygtning, der er kommet fra Irak, fordi han var ved at blive sat ind i et irakisk fængsel af Saddam Hussein, ham lykkes det at flygte, og han får asyl i Danmark, fordi han er en rigtig og reel flygtning. Han har så en kone og to mindreårige børn i Irak, og er det rigtigt forstået, at han ikke skal have noget krav på at få sin kone og to mindreårige børn til Danmark? Det er jo det, der står i forslaget. Det er det, vi går imod. Men jeg vil godt spørge for at være helt klar: Hvad er Dansk Folkepartis holdning der?

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er faktisk antallet af flygtninges familiesammenføringer, som er gevaldigt stort, og derfor bør der selvfølgelig ses på det. Jeg vil godt svare helt bekræftende til hr. Helge Adam Møller: Ja, Dansk Folkeparti ønsker at afskaffe retskravet på familiesammenføringer, uanset om det er indvandrere eller flygtninge.

Så nævnte hr. Helge Adam Møller et eksempel, og det, vi ønsker, er, at man individuelt skal se på, om der er et behov, ikke at man har et krav. Hvorfor skal man dog have et krav på at få familiesammenføring? Man bør da helt klart individuelt se på, om det er berettiget, og jeg vil da ikke afvise, at det eksempel, som hr.